

JAK SE OBLÉCI NA LETOŠNÍ ETAPOVOU HRU?

Jak asi již většina táborníků tuší, letošní tábor se bude odehrávat v době našich prapředků, které v bájích a pověstech zachytil Alois Jirásek, který vycházel z děl dávných kronikářů Kosmase a Václava Hájka z Libočan.

Abychom se této době co nejvíce přiblížili a vžili se do ní, tak k tomu nám poslouží na táboře mimo několika dalších maličností i jedna důležitá věc - **TUNIKA**. Zvláštní to slovo. A co to vůbec je ?

O oblékání našich předků – středověkých Slovanů, toho bohužel moc nevíme. Dá se předpokládat, že stejně tak jako ostatní středověké národy Evropy nosily „tuniku“ – oděv připomínající delší košili, která se oblékala přes hlavu a ve spodní části byla rozšířená. Tuniky byly většinou nezdobené a nebarvené. Muži měli tuniky po kolena a ženy skoro až na zem.

TUNIKA - a jak si ji vyrobit?

A) Nejjednodušší je vzít dostatečně široký pruh látky (alespoň jako tvé tělo) – třeba povlečení či prostěradlo - a prostříhnout mu otvor na hlavu. Když máte obleček na sobě, tak stačí jen přepásat a je hotovo.

B) Kdo chce jiný oblek, tak rychlá výroba spočívá v sešití již vyřazené staré košile, která se sešije tam kde by měly být knoflíky.

C) Nyní k tomu jak ušijete skoro opravdovou **TUNIKU**:

Základem je pruh látky dlouhý tak jako vy, tedy spíše dlouhý tak jak chcete, aby byla tunika dlouhá. (Budeme se v ní pohybovat i v lese, tak na to myslete) Tento díl potřebujete dvakrát. Místo pro hlavu a ruce jsou tedy jen nesešité tyto díly k obě. Do boků se vkládá klín - na obrázku je součástí celkového vzhladu ([viz brožurka](#)). Pro dámy, pokud chtějí mít tuniku spíše jako šaty, tak se pak vkládá ještě jeden klín - na obrázku je samostatně ([viz brožurka](#)), aby byla volnější sukně. Ale záleží to jen na vás kterou variantu si slečny zvolíte. Rukávy je možno vytvořit buď dle obrázku ([viz brožurka](#)), nebo je udělat volnější čistě obdélníkového tvaru.

Jednoduché úpravy pro efekt je možno docílit tím, že rozhalení u krku si uděláme jako šněrování, a stejně můžeme upravit rukávy. Pokud jich kus nesešijeme a vytvoříme tam šněrování. U šněrování pozor, dírky je nutno obšít, aby se netřepily.

Barva je téměř libovolná, nedoporučuji výrazné barvy, přeci jen se vtom budeme pohybovat v lese, a tak nás nemusí soupeři hned objevit. Ušita ať je z jednobarevné látky (třeba bílá, světle hnědá, béžová,...). Vložené klíny v šatech mohou být jiné barvy.

V brožurce jsou také uvedeny stříhy na jednotlivé druhy tunik a na tuniky dámské a pánské či různé doplňky – ale samozřejmě se vlastním a nápadům meze nekladou.

A pro inspiraci

Jak jsme vypadali před 12ti lety my:

a jak to pojali ti před námi:

